जय विश्व महादेव जय लोकहिते रत । जय योगीश्वर विभो जय योगपरावर । २९४८
पद्मनाभ विशालाक्ष जय लोकेश्वरेश्वर । भूतभव्यभवन्नाथ जय सौम्यात्मजात्मज ।
असङ्ख्येयगुणाधार जय सर्व्वपरायण । नारायण सुदुष्पार जय शार्ङ्गधनुर्धर ।
जय सर्व्वगुणोपेत विश्वमूर्त्ते निरामय । विश्वेश्वर महाबाहो जय लोकार्थतत्पर ।
महोरग वराहाद्य हरिकेश विभो जय । हरिवास दिशामीश विश्वावासामिताव्यय ।
व्यक्ताव्यक्तामितस्थान नियतेन्द्रिय सत्क्रिय । असङ्ख्येयात्मभावज्ञ जय गम्भीर कामद । २९५०
अनन्तविदितब्रह्म नित्यं भूतविभावन । कृतकार्य्य कृतप्रज्ञ धर्म्मज्ञ विजयावह ।
गुह्यात्मन् सर्व्वयोगात्मन् स्फुटसंभूतसम्भव । भूतात्मतत्त्वलोकेश जय भूतविभावन ।
आत्मयोने महाभाग कल्पसङ्क्षेपतत्पर । उद्भावनमनोभाव जय ब्रह्मजनप्रिय ।
निसर्गसर्गनिरत कामेश परमेश्वर । अमृतोद्भव सद्भाव युगाग्रे विजयप्रद ।
प्रजापतिपते देव पद्मनाभ महाबल । आत्मभूत महाभूत कर्म्मात्मन् जय सर्व्वद । २९५५
पादौ तव धरा देवी दिशो बाहुर्द्दिवः शिरः । मूर्त्तिस्तेऽहं सुराः कायश्चन्द्रादित्यौ च चक्षुषी ।
बलं तपश्च सत्यञ्च धर्म्मकर्म्मात्मजं तव । तेजोऽग्निः पवनः श्वास आपस्ते स्वेदसम्भवाः ।
अश्विनौ श्रवणौ नित्यौ देवी जिह्वा सरस्वती । वेदाः संस्कारनिष्ठा हि त्वयेदं जगदाश्रितं ।
सङ्ख्या न परिमाणं ते न तेजो न पराक्रमं । न बलं योगयोगीश जानीमस्ते न सम्भवं ।
त्वद्भक्तिनिरता देव नियमैस्त्वां समाश्रिताः । अर्चयामः सदा विष्णो परमेशं महेश्वरं । २९६०
ऋषयो देवगन्धर्व्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । पिशाचा मानुषाश्चैव मृगपक्षिसरीसृपाः ।
एवमादि मया सृष्टं पृथिव्यां त्वत्प्रसादजं । पद्मनाभ विशालाक्ष कृष्ण दुःखप्रणाशन ।
त्वं गतिः सर्व्वभूतानां त्वं नेता त्वं जगन्मुखं । त्वत्प्रसादेन देवेश सुखिनो विबुधाः सदा ।
पृथिवी निर्भया देव त्वत्प्रसादात् सदाऽभवत् । तस्माद्भव विशालाक्ष यदुवंशविवर्द्धनः ।
धर्म्मसंस्थापनार्थाय दैतेयानां बधाय च । जगतो धारणार्थाय विज्ञाप्यं कुरु मे विभो । २९६५
यत्तत् परमकं गुह्यं त्वत्प्रसादादिदं प्रभो । वासुदेव तदेतत्ते मयोद्गीतं यथातथं ।
दृष्ट्वा सङ्कर्षणं देवं स्वयमात्मानमात्मना । कृष्ण त्वमात्मनः साक्षी प्रद्युम्नं ह्यात्मसम्भवं ।
प्रद्युम्नञ्चानिरुद्धं तु यं विदुर्व्विष्णुमव्ययं । अनिरुद्धोऽसृजन्मां वै ब्रह्माणं लोकधारिणं ।
वासुदेवमयः सोऽहं त्वयैवास्मि विनिर्म्मितः । विसृज्य भागशोऽत्मानं व्रज मानुषतां विभो ।
तत्रासुरबधं कृत्वा सर्व्वलोकसुखाय वै । धर्म्मं स्थाप्य यशः प्राप्य योगं प्राप्स्यसि तत्त्वतः । २९७०
त्वां हि ब्रह्मर्षयो लोके देवास्त्वामितविक्रम । तैस्तैः स्वैर्नामभिर्भक्ता गायन्ति परमाद्भुतं ।
स्थिताश्च सर्व्वे त्वयि भूतसङ्घाः कृत्वाश्रयं त्वां वरदं सुबाहो । अनादिमध्यान्तमपारयोगं लोकस्य सेतुं प्रवदन्ति विप्राः ।

इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मबधपर्व्वणि विश्वोपाख्याने पञ्चषष्टोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

॥ भीष्म उवाच ॥ ततः स भगवान् देवो लोकानामीश्वरेश्वरः । ब्रह्माणं प्रत्युवाचेदं स्निग्धगम्भीरया गिरा ।